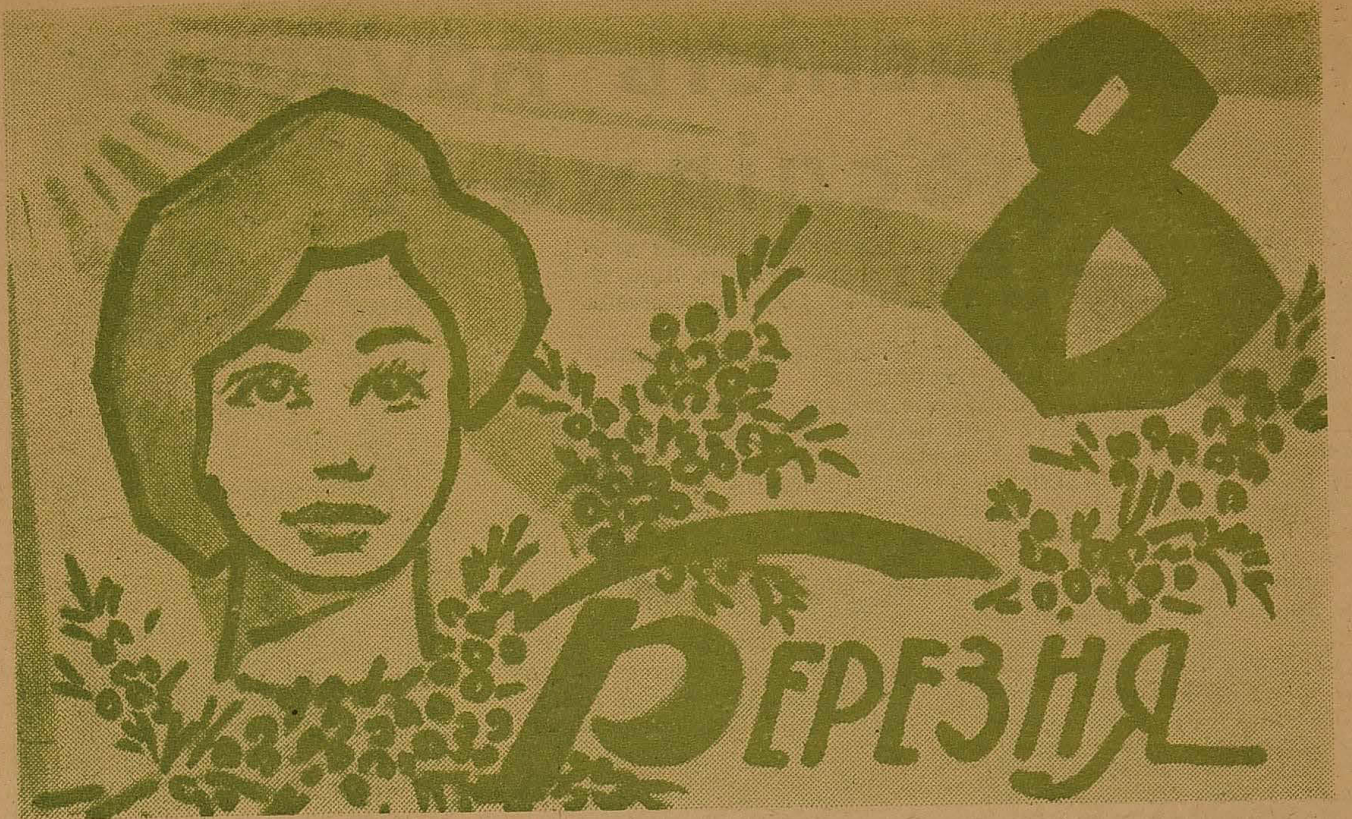

З С В Я Т О М, Д О Р О Г І Ж І Н К И!

Советской женщине

Ни сталь, ни свинец, ни студеная вьюга,
Упорство твое не сумели сломать,
Жена и невеста, сестра и подруга,
Воспетая в песнях солдатская мать...
...Вспоили тебя наши чистые реки,
Взрастил твою вольность простор наш большой.
Уж если ты дружишь, то, значит, навеки,
Уж если полюбишь, то всею душой.
Отважная в битве, горячая в споре,
Правдивая в дружбе, крутая в борьбе,
Сердечная в песне и стойкая в горе, —
Советская женщина, слава тебе.

Михаил МАТУСОВСКИЙ.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАІН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО
ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ ХЛІІ | № 9 (1223). | 4 БЕРЕЗНЯ 1976 р. | Ціна 2 коп.

ЗАХОПЛЮЮЧІ ПЕРСПЕКТИВИ

Всі ми є свідками значних історичних подій сучасності в житті нашого народу. Нещодавно закінчив свою роботу XXV з'їзд Компартії України. 24 лютого розпочав працювати XXV з'їзд КПРС.

У дні роботи найвищого партійного форуму країни комуністи III курсу юридичного факультету, як і всі трудівники нашої неосяжної Батьківщини, рапортують про виконання своїх соціалістичних зобов'язань.

Перед початком зимової екзаменаційної сесії на своїх зборах комуністи обговорили питання про підготовку до цієї сесії, говорили про те, що завдання кожного комуніста — скласти екзамени

якомога краще. Всі розуміли, що лише добрим навчанням студенти-комуністи можуть гідно зустріти XXV з'їзд нашої партії.

І ось результати: 13 комуністів склали сесію на «добре» і «відмінно», 3 комуністи, яким сесія продовжена в зв'язку з роботою на будівництві корпусу гуманітарних факультетів, мають в своєму активі лише «добрі» і «відмінні» оцінки, їм залишилося скласти ще один екзамен, і лише четверо мають по одній задовільній оцінці. Відмінні знання виявили комуністи В. Лавренюк, О. Балток, А. Чебаненко та ін.

Зараз ми з великим інтересом вивчаємо Звітну доповідь ЦК КПРС XXV з'їзду партії, з якою виступив Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнев. В цьому історичному документі втілені підсумки роботи партії за 5 років, успіхи нашого народу у комуністичному будівництві. Нас захоплюють ті перспективи, яких досягне у майбутній п'ятирічці наша країна.

Ми, студенти-юристи, обіцяємо гідно завершити свій вирішальний 3-й рік навчання, щоб країна одержала висококваліфікованих, ідейно-загартованих спеціалістів.

В. ГРИВНАК,
партгрупорг III курсу
юрфаку.

Вчимося на досвіді СРСР

Студенти-кубинці, що навчаються в Радянському Союзі, з великою увагою стежать за роботою XXV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу. Ми з великим інтересом вивчаємо Звітну доповідь ЦК КПРС, з якою виступив товариш Л. І. Брежнев, і знаходимося під впливом цього важливого історичного документу сучасності.

Ми повністю розділяємо положення виступу товариша Фіделя Кастро, в якому

знайшла схвалення внутрішня і зовнішня політика КПРС, відаємо данину визнання Великому Леніну і Комуністичній партії, які зробили можливими великі революційні звернення.

«Ми, кубинські комуністи, — говорив Фідель Кастро у своєму привітанні XXV з'їзду КПРС, — мало чому можемо навчити, ми скоріше багато чому повинні вчитися на такому форумі».

Студенти-кубинці вчать і виховуються на багату

щому досвіді СРСР, на революційних традиціях радянського народу, в дусі пролетарського інтернаціоналізму.

Всі ми приймаємо кожне положення виступу Фіделя Кастро як керівництво до дії і докладаємо всіх зусиль для зміцнення дружби Республіки Куби з Радянським Союзом.

**КІНТЕРО, ПЕДРО,
РОХАС ЛОУРДЕС**
(Куба), студенти II курсу механіко-математичного факультету.

важливих теоретичних положеннях Звітної доповіді ЦК КПРС про роль кафедр в їх пропаганді серед студентської молоді, трудящих місця і області.

НА КАФЕДРІ ІСТОРІЇ СРСР

На черговому засіданні кафедри історії СРСР обговорювалося питання про вивчення матеріалів XXV з'їзду

КПРС, широке використання їх в учбовому процесі та пропагандистській роботі членів кафедри.

Завідуючий кафедрою професор М. Ю. Раковський в своєму виступі зупинився на

XXV З'їзд КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

1 березня в Москві у Кремлівському Палаці з'їздів продовжував свою роботу черговий XXV з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу.

На ранковому засіданні з'їзд приймає рішення про припинення дебатов по Звіту Центрального Комітету КПРС і Звіту Центральної ревізійної комісії.

Із заключним словом виступив палко зустрінутий делегатами і гостями з'їзду Генеральний секретар Центрального комітету Комуністичної партії Радянського Союзу товариш Л. І. Брежнев. Після закінчення виступу в залі спалахують бурхливі, тривалі оплески. Всі встають. Гримить овація. Дунають вигуки: «Ура!», «Слава КПРС!», «Слава ленінському ЦК».

З'їзд одностайно прийняв Резолюцію на доповідь «Звіт Центрального Комітету КПРС і чергові завдання партії в галузі внутрішньої і зовнішньої політики», проект якої від комісії, утвореної з'їздом, був внесений тов. В. В. Гривним — першим секретарем Московського міського КПРС.

XXV з'їзд КПРС цілком і повністю схвалив політичну лінію і практичну діяльність Центрального Комітету партії. З'їзд схвалив Звітну доповідь Центрального Комітету КПРС і запропонував усім партійним організаціям керуватися в своїй роботі положеннями і завданнями, висунутими товаришем Л. І. Брежневим у Звітній доповіді Центрального Комітету КПРС.

З'їзд одностайно затвердив Звіт Центральної ревізійної комісії КПРС.

За дорученням Президії з'їзду кандидат у члени Політбюро ЦК КПРС, секретар ЦК КПРС тов. Б. М. Почо-марьов оголошує текст проекту заяви XXV з'їзду КПРС «Свободу в'язням імпералізму і реакції». Заява приймається одностайно.

У дні роботи з'їзду на його адресу з усіх кінців країни надходять численні привітання, поздоровлення, рапорти, листи, в яких висловлюється всенародна підтримка і схвалення внутрішньої і зовнішньої політики партії, роботи XXV з'їзду КПРС.

На вечірньому засіданні з доповіддю «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки», виступив Голова Ради Міністрів СРСР тов. Косигін О. М., тепло зустрінутий делегатами і гостями з'їзду.

2 і 3 березня тривало обговорення доповіді Голови Ради Міністрів СРСР тов. Косигіна О. М. «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки».

З'їзд приймає рішення про припинення дебатов по доповіді «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки».

Із заключним словом виступив тепло зустрінутий делегатами і гостями тов. Косигін О. М.

З'їзд одностайно прийняв Постанову по проекту ЦК КПРС «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки». Проект Постанови від Комісії, утвореної з'їздом, вис тов. П. М. Машеров — перший секретар ЦК Компартії Білорусії.

На адресу з'їзду продовжують надходити численні рапорти і листи. Колективи підприємств, організацій, будов, навчальних закладів, колгоспів і радгоспів, воїни Радянської Армії і Флоту шлють палкі привітання, повідомляють про свої трудові успіхи і досягнення.

Підвищувати якість і ефективність наукових досліджень

26 лютого відкрилася XXXI звітна наукова сесія професорсько-викладацького складу університету по підсумках науково-дослідної роботи за 1975 рік, присвячена XXV з'їзду КПРС.

Вступним словом пленарне засідання відкрив ректор університету професор В. В. Сердюк.

З доповідями виступили: доцент кафедри історії КПРС А. П. Іванов — «КПРС і соціальні наслідки науково-технічного прогресу в СРСР» і член-кореспондент АН УРСР, професор В. П. Тульчинська — «Теоретичні і практичні аспекти сучасної мікробіології».

27 і 28 лютого сесія продовжувала свою роботу на секційних засіданнях.

Нижче ми подаємо виклад виступу ректора університету, професора В. В. Сердюка.

Студенти і викладачі Одеського університету, сказав ректор, як і весь радянський народ, а також наші друзі за рубежем з великою увагою стежать в ці дні за роботою ХХV з'їзду КПРС. З'їзд підводить підсумки роботи, проведеної за дев'ять п'ятирічку і обговорює плани розвитку нашої країни на 1976—1980 роки. Той факт, що наша звітна наукова конференція проходить в дні роботи з'їзду, надає нашій роботі особливу значимість і вагітність. Вчені нашого університету рапортують сьогодні партії і народові про свої досягнення, обговорюють перспективи подальшого підвищення ефективності наукових досліджень та шляхи швидшого впровадження наукових результатів у народне господарство.

В 1975 році вчені університету проводили дослідження з 226 тем, з них 47 — по окремих постановках Уряду СРСР та УРСР по народногосподарському плану УРСР: по планах Академії наук СРСР та УРСР по відомчому плану; 113 тем — по замовленню підприємств і організацій промисловості, сільського господарства, транспорту та науково-дослідних закладів республіки і країни, на основі госпдоговорів, 66 тем — по кафедральних планах.

Наукові дослідження, заплановані на 1975 рік, виконані повністю, причому з 7 найважливіших госпбюджет-

них тем достроково — до 58-ої річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Наукових досліджень по госпдоговорам виконано на 4226 тисяч карбованців. (в 1974 р. — на 3248 тисяч карбованців). У народне господарство країни впроваджено наукових досліджень з 53 закінчених госпбюджетних і госпдоговірних тем з річним економічним ефектом 7014,4 тисячі карбованців.

У звітному році співробітниками університету опубліковано 976 наукових робіт загальним обсягом 677,5 друкованих аркушів. З них: 5 міжвідомчих республіканських наукових збірників, 11 монографій, 3 посібники і 2 учбово-методичних посібники з грифом Мінвузу УРСР. 5 збірників наукових праць, 570 наукових статей у вітчизняних і зарубіжних журналах, 34 учбово-методичних посібники, 348 інших видів публікацій — статей в збірниках, матеріалів конференцій та інші.

Вченими університету в 1975 році захищено 2 докторських дисертації, підготовлено до захисту — 8. Співробітниками і аспірантами університету захищено 26 кандидатських дисертацій і підготовлено до захисту 32. В 1975 році університет брав активну участь у Виставці досягнень народного господарства СРСР і Виставці передового досвіду народного господарства Української РСР — демонструва-

лось 8 експонатів і одержано 5 бронзових медалей.

Співробітниками університету одержано 17 авторських свідоцтв (в 1974 р. — 5).

На районних, республіканських і всесоюзних конкурсах відзначена 61 студентська робота.

Поряд з цим, як зазначив виступаючий, в постановці науково-дослідної роботи є й істотні недоліки.

На протязі ряду останніх років в університеті не було завершено наукові дослідження, результати яких можна було б атестувати вищими відзнаками держави (Ленінськими і Державними преміями, іменними преміями видатних вчених). Як і раніше, є труднощі у справі впровадження в народне господарство результатів наукових досліджень.

Гостра нестача площі в університеті вже сьогодні затримує дальшу інтенсифікацію дослідних робіт по деяких важливих напрямках, особливо з госпдоговірної тематики в галузі фізики, хімії та біології.

У тематичні плани кафедр і госпдоговірних робіт нерідко включаються малозначимі теми, що не мають першорядного значення для практики. Мають місце серйозні недоліки в плануванні і координації науково-дослідних робіт.

Ми вже вступили в Х п'ятирічку, в якій партія визначила своїм першочерговим завданням прискорення науково-технічного прогресу.

«Курс партії полягає в тому, — сказав у Звітній доповіді ХХV з'їзду ЦК КПРС товариш Леонід Ілліч Брежнев, — щоб і надалі виявляти постійну турботу про розвиток великої науки». Вчені Одеського університету відгукнуться на турботу партії і уряду новими досягненнями, які будуть активно сприяти дальшому росту добробуту і культурного рівня радянського народу, підвищенню якості підготовки молодих спеціалістів.

Про університету

У парткомі ОДУ

На черговому засіданні парткому університету було розглянуто питання «Про вивчення і пропаганду проекту ЦК КПРС до ХХV з'їзду партії «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки» колективному філологічному факультету».

Заслухавши і обговоривши доповіді секретаря партбюро філологічного факультету Л. М. Чепурної та інформацію голови комісії парткому М. І. Рябого, партійний комітет відзначив, що парторганізація і деканат провели певну роботу по вивченню матеріалів прудневого (1975 р.) Пленуму ЦК КПРС і проекту ЦК КПРС до ХХV з'їзду партії «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки».

Проект ЦК КПРС до ХХV з'їзду партії обговорювався на відкритих партійних зборах факультету, на засіданнях партбюро і партійних груп кафедр, на об'єднаному засіданні методологічного семінару мовознавчих та літературознавчих кафедр факультету, на курсових і групових комсомольських зборах. Велику увагу головному вивченню проекту ЦК КПРС до ХХV з'їзду партії приділили агітатори факультету при проведенні бесід,

читанні лекцій в академічних групах. Цей важливий партійний документ широко використовується і при читанні лекційних курсів, і на семінарських заняттях. Зараз на факультеті поряд з вищезазначеним матеріалом проводиться активне вивчення матеріалів ХХV з'їзду КПРС і ХХV з'їзду Компартії України.

У прийнятому рішенні партком вказав на необхідність активізувати вивчення матеріалів партійних з'їздів, пропаганду їх рішень.

На своєму засіданні партком також розглянув питання «Про роботу редакції гуманітарної і природничої літератури Головного видавництва видавничого об'єднання «Вища школа» при Одеському державному університеті» (інформували завідувач редакцією головного видавництва «Вища школа» при Одеському державному університеті В. О. Цветнов і голова комісії парткому Г. А. В'язовський) та «Про роботу кафедри російської мови по роботі з іноземцями по навчання і вихованню студентів» (інформували зав. кафедрою російської мови М. М. Сорочина і голова комісії парткому А. А. Жаборюк) та інші. З усіх розглянутих питань прийнято відповідні рішення.

ТУРБОТИ І ЗАВДАННЯ ХУДОЖНЬОЇ САМОДІЯЛЬНОСТІ УНІВЕРСИТЕТУ

Мабуть, не було ще такого напруженого і відповідального року для художньої самодіяльності університету, як 1975—76 учбовий рік. Не дивлячись на те, що основні колективи почали постійні репетиції в середині жовтня, на 1-й тур Всесоюзного фестивалю художньої самодіяльності пройшли академічний хор, ансамбль народного тан-

цю, вокальний ансамбль «Льонок», ансамбль скрипалів, естрадний оркестр, солісти та читці — всі колективи і виконавці. Та це тільки вершина, який треба оплатити.

В березні — квітні художня самодіяльність університету братиме участь в першому та другому турах Всесоюзного фестивалю та традиційному фестивалю «Студентська весна». В першій декаді травня планується поїздка в один з братніх університетів. Одночасно проводиться велика робота по створенню ансамблю пісні і танцю, який також братиме участь у фестивалях.

Університет повинен бути гідно представлений на міській сцені, що вимагає регулярної роботи всіх колективів і неухильної явки всіх учасників на всі репетиції. В зв'язку з цим особливо зростає роль культурних факультетів, безпосередньо зв'язаних зі студентами, що беруть участь в масових колективах. На об'єднаній нараді культурних факультетів, комітету ВЛКСМ, профкому, парткому були вироблені заходи по забезпеченню необхідних темпів і якості підготовки. Дуже важливо, щоб всі факультети відповідали на віднеслись до своїх конкретних завдань у загальній справі підготовки самодіяльності університету до завершального етапу міських оглядів.

Керівники наших колективів, основна маса їх учасників працюють з повною віддачею сил. Необхідно, щоб духом творчого змагання, бажанням перемогти проникли в усі учасники художньої самодіяльності.

ПРАВЛІННЯ СТУДКЛУБУ.

Цей вечір надовго залишиться в нашій пам'яті, в наших серцях. Ми будемо розповідати про нього в Угорщині матерям і батькам, братам і сестрам, друзям. Хочеться вірити, що й наші одеські друзі не одразу розлучаться з світлим настроєм, доброю посмішкою, згадуючи про вечір поезії, присвячений ХХV з'їзду КПРС.

Дозвольте познайомити вас з нашими друзями. Це — літературна студія заводу сільськогосподарського машинобудування імені Жовтневої революції, учні профтехучилища № 1. Спасібі вам, Сергій Санников, Світлана Некрасова за вашу допомогу та участь в нашому вечорі.

Не подумайте, будь ласка, що вечір вийшов тому, що наші угорські студенти незвичайні співці, читці. Ні! Просто не можна було без хвилювання, сердечності, теплоти читати прекрасні рядки радянських поетів про братерство, мир, вміння працювати, де б тобі не довелось.

И дух первопроходческой бригады, Где всех роднило пониманье — надо! Наше хвилювання переда-

лося в зал. Ми відчували якимось шостим почуттям, як доходить поетичний рядок до серця кожного.

— Іван Рядченко. «Солдатское», — оголошує наступний номер ведуча Юдит Бакош. — Читає Йозеф Турчани.

Оживають картини тридцятирічної давності. Вої... Вої...

СПІВДРУЖНІСТЬ

За кожен клаптик землі... Своєї... Чеської... Угорської...

І неначе продовжуючи воєнну тему — «Война. Я спал на карте мира», — читає свого вірша поет Ізмаїл Гердон. Сьогодні особливо хвилюють рядки про той бій поблизу Балатона, про тих хлопців, що не повернулись додому в Одесу. Залишилися вони лежати на угорській землі, врятовуючи її від фашизму. З подякою зал аплодує поетові.

«Коммунист! Это слава наших дум, наших дел. Коммунист! Это право

На высокий удел.» — читає з пафосом Марія Хорват.

А тепер слово — пісні. Співає і акомпанує на гітарі Лідія Рац.

«Шел под красным знаменем командир полка...». В залі підхоплюють пісню, і ось вона звучить, намагаючись злетіти вгору.

Змовкла пісня, а на сцені посивілий чоловік, неначе оживає з пісні. Невисокого зросту, груди в орденях, в минулому льотчик поет Андрій Канубриков.

— Хороше зустрічати свято з друзями. А в нас з вами загальне свято. Сьогодні по радіо передавали про те, що угорські комуністи вже прибули до Москви на ХХV з'їзд партії. Згадалися мені сьогодні слова Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнева: «Комуністи світу можуть виконати свою історичну місію тільки при умові

згуртованості і єдності своїх рядів». Ось про таку дружбу, згуртованість, братерство між народами я й пропінтую вам, дорогі друзі, вірші.

І знову пісня, і знову поезія. Вірші радянських поетів читали Бакош Юдит, Катона Юдит, Феньвеші Ержебет, Турчани Йозеф, Борок Ержебет, Кіш Ілдіко, Корчок Каталін, Керш Марія, Венцель Жужа, Че Дьенді, Рац Лідія.

На закінчення вечора перел нами виступила член літературного об'єднання ЗОРУ Світлана Некрасова. Вона читала нам свої вірші. Це було прекрасно.

Багато ще хочеться сказати нам, і здається, що вірші недочитано, і пісні недослувано. Ми ідемо до Угорщини, вдома ми будемо часто згадувати і цей вечір великої співдружності, і місто, яке ми полюбили, і пісні моря. До зустрічі, друзі!

СЬОКЕ КАТАЛІН,
керівник угорських студентів, викладач російської мови та літератури Сегедського університету,
ФЕНЬВЕШІ ЕРЖЕБЕТ,
БАКОШ ЮДИТ,
студенти-філологи Сегедського університету.

ПОКЛИКАННЯ

— В житті у кожної людини повинна бути справа, якій вона віддає усе своє натхнення, творчий запал. Такою справою для Людмили Миколаївни Сумарокової, доцента кафедри філософії нашого університету стала наука.

Зараз, коли позаду студентські роки, навчання в аспірантурі, робота над кандидатською дисертацією, важко пригадати, коли саме прийшло до неї це покликання.

— В студентські роки, коли я вчилася у педагогічному інституті, — розповідає Люд-

мила Миколаївна, — мене захопили заняття в гуртку філософії. Зацікавилася логічними і філософськими проблемами лінгвістики.

Перші неспівливі спроби розібратися у цих проблемах поступово виділилися у серйозні наукові дослідження. І підсумком їх став успішний захист в 1966 році кандидатської дисертації «Проблеми простоти лінгвістичних систем». І на цьому молодий викладач не зупиняється. Після захисту дисертації вона опублікувала ще 20 робіт.

— Це — людина великої чесності, високого наукового рівня і філософської культури, — говорить про Л. М. Сумарокову парторг кафедри філософії старший викладач К. М. Ляльчук. — Вона є одним із самих здібних і сумлінних викладачів кафедри філософії.

Людмила Миколаївна — не тільки чуйний викладач, що добре розуміє інтереси і запити студентів, а й принциповий комуніст, який відрізняється своїми діловими якостями. На все вистачає часу у цієї привітної, доброзичливої жінки: і керувати філософським клубом на філологічному факультеті, і займатися плануванням учбової роботи (до недавнього часу вона була заступником завідувача кафедри по учбовій роботі), і брати активну участь у наукових конференціях, і читати лекції з марксистсько-ленінської філософії для населення. Не треба забувати, що в неї багато й домашніх справ. Вона — турботлива мати двох дітей. Сама вона вважає, що встигає робити небагато.

У 1975 році кафедра завершила п'ятирічну науково-дослідну роботу по темі «Логіка і методологія системних досліджень». В результаті цієї роботи підготовлено до друку колективну монографію. Л. М. Сумарокова була не тільки автором окремих розділів, а й давала своїм колегам кваліфіковані поради і брала активну участь у її редагуванні.

Чесність — і принциповість, неабиякі ділові якості здобули їй повагу і заслужений авторитет серед співробітників університету.

З особливою любов'ю і піклуванням ставиться вона до молодого покоління і воно віддає їй тим же.

К. ЄВДОКИМОВА,
наш кореспондент.

ТАК ТРИМАТИ, КАПІТАН!

Злітає над баскетбольним кошиком жовтуватий м'яч, переходячи з рук в руки. Здається, ще мить і він влетить в кільце... Але... Недаремно говорять, що м'яч круглий: прокотився по металевому кільцю, а в кошик йти «не захотів». Ще і ще раз все повторюється спочатку: пас, ще пас. І лише після кидка невисокої темнолової дівчини...

А втім, ми пишемо не звіт про зустріч баскетбольних команд — йде звичайнісіньке тренування збірної команди ОДУ. А та темнолоеса дівчина — капітан збірної, студентка V курсу хімічного

факультету Катерина Науменко.

Катя не тільки капітан, вона — душа команди. Вона повністю віддається грі, запалюючи своїх подруг. Її руки настільки динамічні, точні і не метушливі, що спостерігаючи за грою збірної, просто неможливо не виділити всюдисущу «десятку».

...Ще кидок — і м'яч знову потрапляє в кошик. Ось так не раз після сольних проходів Каті Науменко і її влучних завершальних кидків, наша збірня завойовувала дуже важливі очки, а разом з ними — і перемоги.

О. ЛЕВІТ.

ДІВЧИНА З БРАТІСЛАВИ

Я йшла до Еви Лукашикової із зацікавленою цікавістю: одна справа писати про свого співвітчизника і інша — про гостя.

Гостя? Написала і задумалась. Не відчуває Ева себе гостем.

«Ще з дитинства мріяла побувати в СРСР. Тому з підвищеною старанністю вивчала російську мову ще з першого класу. І коли постав вибір, де вчитися: в ПНР, Угорщині, СРСР чи Німецькій Демократичній республіці, — не вагаючись, обрала

Радянський Союз». Цьому сприяло і знання мови, і намагання дізнатися більше про країну, знайому ще з шкільної партії, і бажання краще познайомитись з радянською людиною.

«Я не помилилася у своєму виборі. Мені пощастило побувати в багатьох містах вашої країни: була на Південному Бузі і в Середній Азії, в Саврані і в Тбілісі на запрошення. А минулого літа проходила практику в Києві, в інституті молекулярної біології».

Зачарована Ева столицю, величчю сон-драмайла Дніпра, привітністю киян.

Чи випадково пишу про цю невеличку чорнооку дівчину? Мабуть, ні. Серед інших студентів із Чехословаччини, що навчаються на біофаці, (а їх шестеро) вирізняється Ева своєю активністю, вмінням йти назустріч в будь-якому почині.

Ева спеціалізується по генетиці рослин. Вона — староста гуртка генетики і дарвінізму. Широке коло її захоплень: тут і заняття в гуртку співу, в танцювальному гуртку. Не випадково на I та II курсах відповідала за самодіяльність, з якою часто виступали у великому актовому залі.

«Двічі на рік ми маємо змогу побувати на батьківщині, але щоразу з хвилюванням повертаємося до друзів на факультет, розповідаємо їм про Чехословаччину, оформлюємо стенди про свою країну. Хочеться, щоб частіше проводилися такі зустрічі, які в минулому році організовував клуб «Арістон». Це були спільні зустрічі з участю поляків, чехів, кубинців, монголів під назвою «У карти мира». Ми багато дізналися і багато розповіли самі».

Через рік залишить Ева Лукашикова університет. Можливо, працюватиме в Братіславі. «Я поїду на батьківщину, взявши з собою тепло долень друзів, відчуття підставленого плеча, осєненість одеських вулиць, солону бризь моря і велику силу братерства» — каже вона.

В. НЯНЬЧУК,
член комітету
ЛКСМУ ОДУ.

«Я КНИГИ ДУЖЕ ЛЮБЛЮ»

Жила в одному невеличкому селі маленька дівчинка Ніна. Любила вона вчитись, любила книги. І привела її ця любов в місцеву бібліотеку. Здивував дівчину незвіданий світ книг, хвилюючий і таємничий, урочистий і близький. Захотілось їй самій відчувати це багатство, перегорнути шелестячі сторінки... І з тих пір весь вільний час вона віддавала бібліотеці. В 16 років вона стає бібліотекарем. Закінчила всього 7 класів і дуже хотіла вчитися далі. І вона вчиться. Працює, вчиться і закінчує школу з відзнакою.

Перед війною Ніна працює бібліотекарем в 121-й школі міста Одеси і одночасно вчиться на філологічному факультеті нашого університету. Війна завадила продовжувати навчання. Лише в 1945 році Ніна одержує можливість закінчити університет.

Питання про місце роботи для неї було визначене. Тільки з книгами. Так в науковій бібліотеці університету на посаді старшого бібліотекаря з'явилася Ніна Вілісовна Третяк, яка з 1962 року очолює відділ обслуговування читачів.

«Про таких людей і розповідати багато не треба», — говорить директор наукової бібліотеки П. М. Бондаренко, — за неї говорить її трудова біографія. Прийшла до нас одразу після війни і з того часу жодного разу не зрадила свою справу, яка стає для

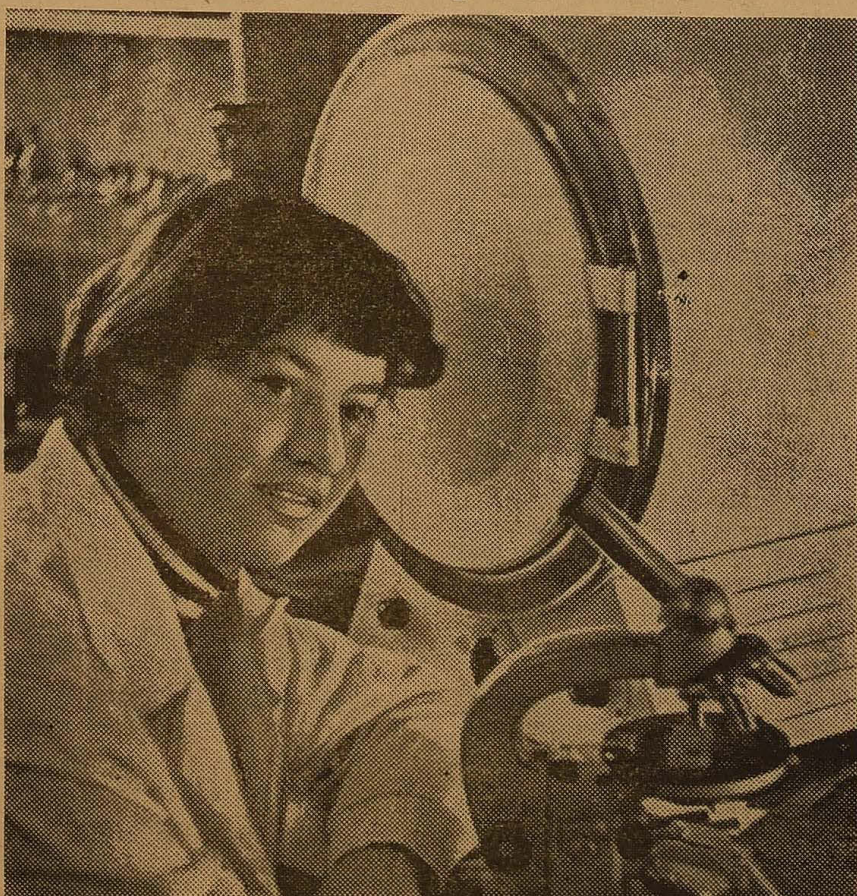

неї покликанням». «Грамотний, чесний, виключно добросовісний працівник» — так відгукуються про Ніну Вілісовну співробітники абонементу. Вони, мабуть, мають на це всі підстави. Ніна Вілісовна нагороджена грамотою, її відділ завойовує вимпел «Переможцям в соцзмаганні».

Ніна Вілісовна розповідає: «З дитинства я з книгами. Так і життя пройшло — робота в бібліотеках і одночасно навчання. Важко обслуговувати 8,5 тисячі читачів. Різні у них запити, різні характери, та мені подобається».

І трохи тихіше: «Я ж книги дуже люблю».

В. ДРЬОМІН,
кореспондент «ЗНК».

2. КРАЇНА НА БЕРЕГАХ НІГЕРА

(Листи з Африки)

У цьому номері нашої газети ми розпочали друкувати листи викладача Одеського університету Д. Урсу, який перебуває у відрядженні в Республіці Малі. Сьогодні ми продовжуємо його розповідь.

Шановний друже!

Якщо справедливий той вираз, який ми з тобою засвоїли на I курсі на лекціях професора П. О. Корішківського, що Єгипет — це дар Нілу, то не менш справедливе те твердження, що Республіка Малі — це дар другої великої африканської річки — Нігера. Не дивно, що з стародавніх часів його називали братом єгипетського Нілу і довго вважали, що Нігер є притокою Нілу. Достатньо подивитись на карту, щоб зрозуміти значення цієї повноводної річки для країни, північна частина якої покрита пустелею, а південь, на знаходиться в зоні посушливої савани. Сім-вісім місяців на рік небо над Малі залишається безхмарним і ні крапліни дощу не випадає на висушений спекотний фронт. Жаркий подих Сахари відчуваєш всюди, особливо в березні — квітні, коли з півночі дме постійний вітер — харматтан, який приносить разом з теплом дрібноесенький червоний пил. Змішуючись з димом вогнищ, він створює своєрідний смог, що називається «сухим туманом» який покриває столицю неперемінною плівкою. Коли це відбувається — закривають аеродром.

Нігер, беручи свій початок з Гвінейського нагір'я, швидкою річкою прямує на північ і біля Бамако проливається через пороги у вузький водоспад. Тут, біля Сютуби, побудована невелика електростанція. Потім Нігер вже плавно продовжує свою течію на північний схід, близько підходячи до пісків Сахари. В північному кінці цієї тисячкілометрової дуги, там, де Нігер зустрічається з пустелею, стоїть знамените місто Томбукту, найкрупніший торговий і культурний центр середньовіччя. Відомий поет М. Гумільов писав на початку століття, звертаючись до Нігера:

«Ты торжественным морем
течешь по Судану,
Бьешься с хищною стаей
сахарских песков,
Дышишь полною прудью
в лицо океану,
С середины твоей не видать
берегов.
На тебе, словно бисер
на яшмовом блюде,
Расписные, узорные
пляшут ладьи,
И в ладьях величавые
черные люди

Восхваляют благие
деянья твои...».

Місто Томбукту поет називає серцем Африки, містом чудес, містом поетів і пальм. І це не поетичні перебільшення: тут насправді в середні віки існував знаменитий мусульманський університет Санкорє, молодший брат університетів Кордови та Феца, в якому викладав вчений-єрудит і поет Ахмед Баба. На одній з вулиць міста можна побачити меморіальну дошку на честь першого європейця, що побував тут, англійця А. Ленга. Щоправда, сьогодні доказано, що раніше тут побував наш співвітчизник, купець з Астрахані. Від Томбукту Нігер повертає на південь, і проходить по території двох держав, що були названі його іменем (Нігер та Нігерія), спадає в океан.

Мабуть, ти, як і багато інших, думаєш, що річка одержала назву Нігер від латинського слова «чорний». Це дуже розповсюджена помилка. Насправді саме жителі Томбукту — сонгаї завжди називали його «нгер гер», — «річка річок», а потім перші європейці перейменували його в Нігер, що часто приводить до етимологічної плутанини.

Область на південь від Сахари здавна називалась «Судан» від арабських слів «біляд ас-Судан» — «країна людей з чорною шкірою». Дійсно, населення Північної Африки та Сахари зовсім іншого расового типу ніж те, що живе на берегах Нігера. Та в далекій давнині негродна раса населяла всю Сахару, про що свідчать прекрасні за своєю майстерністю фрески Тассілі. До того ж рік тому тут побував відомий французький археолог Анрі Лот, який показав виставку наскального живопису Тассілі в інституті мистецтв. Ми запропонували йому виступити перед студентами-істориками: він розповів багато цікавого і показав багато кольорових дріб позитивів. В епоху неоліту, пожував він, Сахара була єдиною «зверхдержавою світу». Його книга «В пошуках фресок Тассілі» двічі видавалась у нас. Прочитай її — одержиш насолоду.

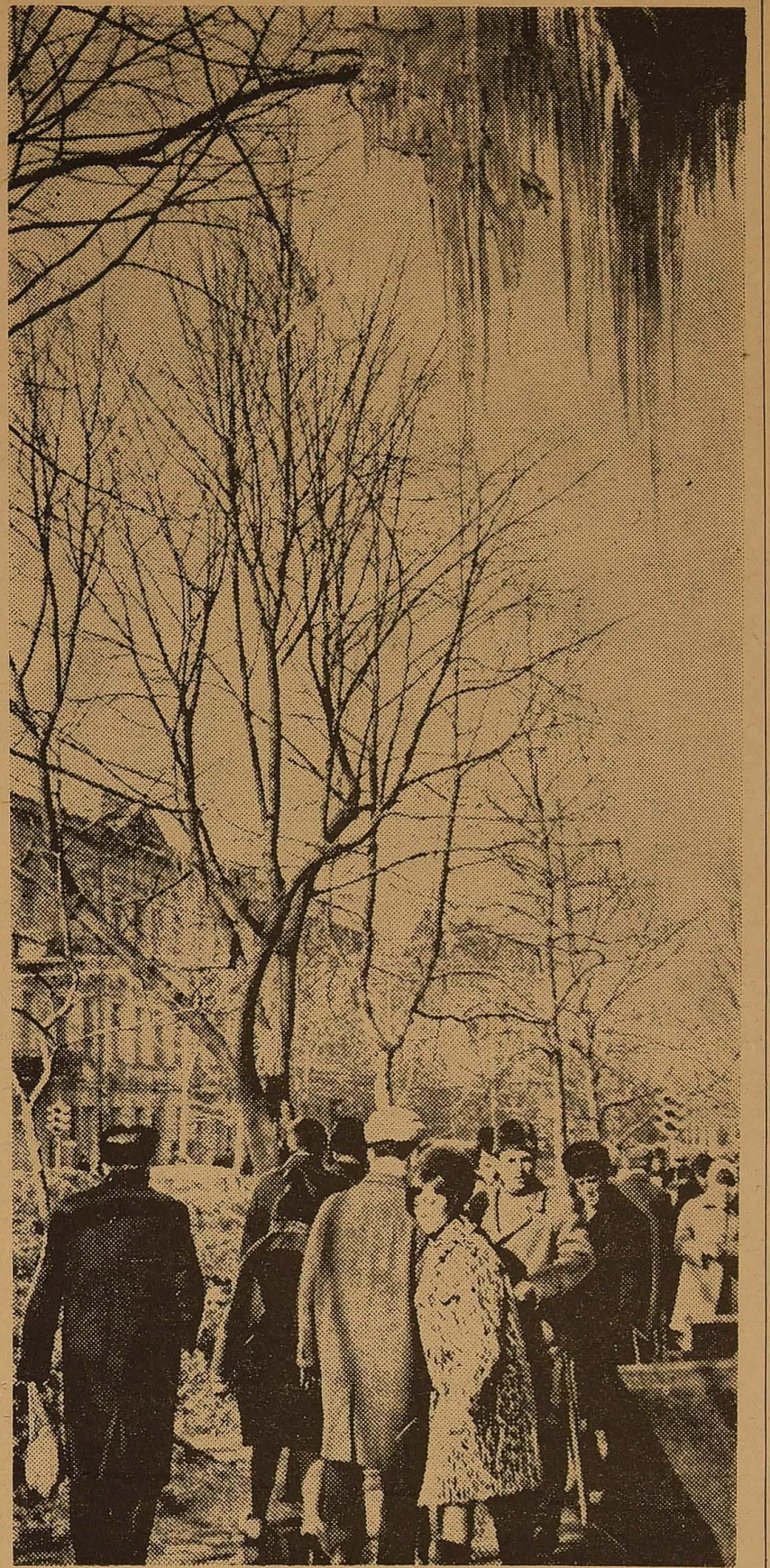
В середні віки на території сучасної Республіки Малі послідовно існували три великих «імперії» — Гана,

Малі та Сонгаї. Стародавня Гана дала назву державі, створеній на території колишньої англійської колонії Золотий Берег, хоча стародавня держава знаходилась на тисячу кілометрів на північ від сучасної Гани (ось до яких курйозів призводить слабе знання історичної географії). Що стосується Малі, то назва була обрана дуже вдало: приблизно в цих кордонах і була раніше багата золотом, рабами і сіллю феодальна держава. Стародавні хроніки пишуть, що, коли малійський імператор здійснив паломництво в Мекку, попереду його каравану йшли 60 тисяч невольників, що несли золоті злитки загальною вагою в 2 тисячі кілограмів (в результаті ціни на золото в Каїрі впали на багато років). Попутно відзначу, що зараз, через сотні років радянські геологи підтвердили славу Малі як африканського Ельдорадо: тут відкриті багаті запаси золота в Калані і там вже почалося будівництво золотодобувного підприємства. Сьогодні, коли ціни на золото на світовому ринку постійно ростуть, це підприємство дає країні додаткове джерело іноземної валюти, такої необхідної для економічного будівництва.

На малійську столицю країне всього дивитися з гори Колуба, де розташований президентський палац, міністерство закордонних справ і державний архів. Бамако розкинувся на обох берегах Нігера, причому зарічна частина зростає так швидко, що постає питання про спорудження другого мосту. З Колуби видно лише декілька багатоповерхових будинків і великий стадіон з плавальним басейном, споруджений за технічною допомогою СРСР, все інше заступає зелень мангових дерев, бавольників і пальм. Місто швидко росте: 100 років тому при його заснуванні тут було всього з десяток халупок, в 1950 році тут налічувалося вже п'ятдесят тисяч мешканців, а зараз — 320 тисяч. Безконтрольна урбанізація ставить перед міською адміністрацією ряд складних проблем і, насамперед, поліпшення санітарного стану, вирішення транспортної проблеми, забезпечення роботою селян, що покидають селища.

У наступному листі напишу про поїздку на північний схід країни.

Д. УРСУ.

7 лютого 1976 року.
м. Бамако.

Весна прийшла!

Фотоетюд О. ЛЕВІТА.

СПОРТИВНІ НОВИНИ

Зимові канікули для багатьох студентів пройшли цікаво і захоплююче. 75 членів збірних команд ОДУ з різних видів спорту здійснили туристський похід у Карпати, присвячений XXV з'їзду КПРС. Вони побували у Воловці, на Бескиді та Пікусі в місті Мукачеві, де ознайомились з його визначними місцями.

По плану туристської секції кілька груп вийшло на Кольський півострів, Приполярний Урал та Карпати.

Під час зимових канікул пройшла спартакіада «Бадьорість і здоров'я» серед співробітників і викладачів університету з 5-ти видів спорту: баскетбола, волейбола, настільного теніса, стрільби та шахів.

Перемогу в комплексному заліку завоювала команда фізичного факультету, на II місці — геологі, на третьому — механіко-математичний факультет.

У змаганнях, крім факультетів, брала участь і військова кафедра.

Хотілося б, щоб кафедри суспільних наук відгукнулись на заклик спортивного клубу і в наступному році взяли участь в спартакіаді. Не проявляють ініціативи співробітники та викладачі філологічного факультету, факультету

РГФ, історичного, другий рік вони не беруть участі в змаганнях. Не в повній програмі виступають біологи, хіміки, юристи.

В ці ж строки обласна рада СДСТ «Буревісник» проводить міжвузівську спартакіаду «Бадьорість і здоров'я». Чемпіонами спартакіади стали шахісти, викладач Н. А. Ігошин, В. І. Шамін, В. І. Глухов, Р. А. Зорченко, Г. А. Ковальчук, друге місце посіли шахісти (доцент Л. В. Чепурний, старший науковий співробітник В. І. Гнатівський, співробітники Є. Кондратьєв, С. С. Петров, М. Ф. Петренко (третє — стрілки, співробітники Є. В. Никоноров, В. Х. Маринчик, В. А. Галайчук) та команда з настільного теніса (старший науковий співробітник І. І. Пономарьова, В. В. Губанов, старший інженер В. І. Шмуратко).

Змагаються і наші волейболісти. Вони перемогли у команді гідрометеорологічного інституту. Поки що в загальному заліку на першому місці університет, найближчий суперник — медінститут — відстає від нього на 3 очка.

Т. ДЕНИСОВА,
голова спортивного клубу ОДУ.

Літературний Кур'єр

ПЕСНЯ

Не могу, дорогой,
говорить о любви,
Не могу говорить о любви.
Обо всем я могла бы
с тобой говорить,
Но только не о любви.
И это не значит,
что я не люблю —
Тиха и вода
при большой глубине,
И так глубоко
я люблю тебя,
Люблю, дорогой, во сне.
Но я не могу говорить
о любви.
Не могу говорить о любви.
Обо всем я могла бы

с тобой говорить,
Но только не о любви.

Эстер Мэтьюз (США).

Перевел с английского
О. ДОРОХИН.

Что-то долго не приходят
Дни весенние капели,
Что-то долго вьюги бродят,
И грустят под снегом ели.

Будто март — хоть первых
чисел.

Календарь опять не прав.
Воробьи уж перья чистят,

Все готово для забав.
Школьный двор —
снежных веселье
В перезвоне перемен;
Непонятное кипенье;
Кто тут в бой,
кому же в плен?

Все заждались,
где ж царица?

Где ж комки в ветвях
грачей?

Ведь пора весне —
не спитя

В ожиданьи трубочей.

С. ПЛАЧИНДА,
выпускник физического
факультета.